

[Alfred Hansen]

Jeg skal naturligvis beklage, hvis jeg er kommet til at titulere skatte- og afgiftministeren som finansminister.

Det var altså skatte- og afgiftsministeren, jeg bebrejdede, at han ikke gav udtryk for en holdning, som var identisk med den, som partiet venstre havde for seks år siden. Det er naturligvis venstres sag, men jeg synes nok, jeg har ret til at studse over den koven- ding, der har fundet sted i partiet venstre.

Nu tager så hr. Ellemann-Jensen næsten afstand fra det, hr. Ellemann-Jensen sagde i første omgang, nemlig at han ville love en saglig udvalgsbehandling. Det har jeg altså fortolket derhen, at det skulle være positiv udvalgsbehandling, sådan at forstå, at man var velvilligt indstillet over for forslaget. Men nu kan jeg forstå, at der er kommet overensstemmelse mellem medlemmerne i venstres gruppe, så jeg alligevel ikke skal regne med, at venstre har den opfattelse på dette område, som de havde for seks år siden, og det kan jeg da kun beklage.

Med hensyn til hr. Bernhard Baunsgaards forargede bemærkninger om historieforskning må jeg altså henvise til, at det er citeret fra folketingets forhandlinger af 14. marts 1973 sp. 4739, og det lader sig altså ikke slette. Hr. Bernhard Baunsgaard kan naturligvis og er i sin gode ret til at sige, at han tager afstand fra det, han tidligere har sagt. Jeg havde med god ret fortolket det sådan, at hr. Bernhard Baunsgaard dengang var tilhænger af en ligestilling af mand og kvinde også i skattemæssig henseende. Ellers kan jeg ikke forstå det, som hr. Bernhard Baunsgaard dengang sagde, nemlig: »Men er vi ikke nødt til at drage den konklusion, at nu mener vi det helt alvorligt med ligeberettigelsen af mand og kvinde, og så betale, hvad det måtte koste på andre områder«.

Det var i relation til det lovforslag, som blev behandlet i morgen for seks år siden.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, der burde være en grænse for, hvor groft man udlægger tingene, og hvor galt man citerer. Selvfølgelig har jeg talt om ligeberettigelse og ligestilling af mand og kvinde, men aldrig om, at jeg skulle være gået ind for dette vanvittige forslag, aldrig nogen sin-

de; og det lå jo heller ikke i citatet nu. Hvad i alverden er det for noget at komme med den slags citatfuskerier? Jeg synes, at det eneste, vi kan drage ud af dette, er det om konen, der havde været ovre at se på sønnen, der var blevet garder, og så blev spurgt, om han nu kunne gå i takt. Ja, han kunne, men ingen af de andre kunne. Jeg kan forstå, hr. Alfred Hansen er den eneste, der opfatter dette korrekt. Ingen af os andre ved, hvad vi står og siger.

(Kort bemærkning).

Alfred Hansen (DR):

I hr. Bernhard Baunsgaards forrige indlæg sagde hr. Bernhard Baunsgaard, at dette vanvittige forslag ville favorisere de veletablere. Jeg vil gerne spørge hr. Bernhard Baunsgaard, om han finder det rimeligt, at et ægtepar – det kan være en arbejder og hans kone, der arbejder på fabrik – hvor manden tjener 80.000 kr. om året og konen også tjener 80.000 kr. og, da de jo har 160.000 kr. i årsindtægt, i og for sig godt kan købe sig et parcelhus, at man nødvendigvis skal placere denne renteudgift på mandens selvangivelse? Med hvilken begrundelse vil hr. Bernhard Baunsgaard forsvare det nuværende system? Burde kvinden ikke også have ret til eller ægtefællerne have ret til selv at bestemme; hvor stor en del af disse renteudgifter der skal placeres på hvis selvangivelse, og finder hr. Bernhard Baunsgaard det retfærdigt og menneskevenligt, at man absolut for kvindens renteudgift i forbindelse med studie- gæld skal placere den på mandens skattepligtige indtægt?

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Af den største frygt for, hvad hr. Alfred Hansen kan få ud at det, når jeg siger, at det finder jeg ikke retfærdigt, må jeg understrege, at det ikke må udlægges, som om jeg blot drømte om at gå ind på det vanvittige forslag, som hr. Alfred Hansen er fortalere for i dag. Derimod ville jeg meget gerne være med til at ophæve sambeskatningen.

Men hvordan skal vi skaffe de penge i en krisetid? Jeg vil gerne være med til det. Hvordan skal vi skaffe dem, når vi ved, at det først og fremmest kommer de høje ind-